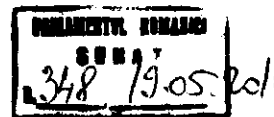
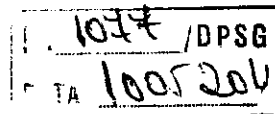




GUVERNUL ROMÂNIEI  
PRIMUL – MINISTRU



**Domnule președinte,**

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție,  
Guvernul României formulează următorul

## **PUNCT DE VEDERE**

referitor la propunerea legislativă intitulată *„Lege privind reglementarea condițiilor de punere pe piață a plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante, halucinogene, euforice, psihotrope și derivaților acestora”*, inițiată de 67 parlamentari – Grupurile parlamentare ale PD-L, UDMR, PNL, PSD, Grupul parlamentar al Minorităților Naționale (Bp. 81/2011).

### **I. Principalele reglementări**

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare *„modul în care se pun în consum și se folosesc plantele, substanțele, preparatele cu caracter halucinogen, euforic, sedativ, stupefiant, psihotrop sau alți compuși derivați”* și *„institue o serie de măsuri privind controlul instituțional asupra acestor activități”*.

Astfel, prin inițiativa legislativă, se reglementează, în principal:

- autorizarea produselor ce fac obiectul punerii în consum;
- autorizarea folosirii produselor în domeniul cercetării;
- autorizarea producătorilor, distribuitorilor și comercianților de produse;
- comercializarea și promovarea produselor;
- consumatorul final și controlul instituțional;
- răspunderea juridică.

## II. Observații

1. Propunerea legislativă vizează prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de noi substanțe cu efect psihoactiv, altele decât cele reglementate prin *Legea nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, cu modificările și completările ulterioare*, și *Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare*.

Propunerea legislativă nu poate viza plante și substanțe stupefiante și psihotrope, întrucât acestora li se aplică doar regimul special prevăzut de *Legea nr. 339/2005*, neputând exista „*plante și substanțe stupefiante și psihotrope*” în afara regimului stabilit de *Legea nr. 339/2005*.

Prin excluderea doar a produselor reglementate de actele normative menționate, domeniul de reglementare al inițiativei legislative este unul foarte larg și astfel este creat un cadru legislativ paralel cu cel al produselor ce au efect halucinogen, euforic, sedativ, stupefiant sau psihotrop al căror regim juridic este deja reglementat (spre exemplu *Legea nr. 360/2003 privind regimul substanțelor și preparatelor chimice periculoase, cu modificările și completările ulterioare*, sau *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2006 privind regimul juridic al precursorilor de droguri, cu modificările și completările ulterioare*).

Din punctul de vedere al eficienței normelor propuse, subliniem că interzicerea produselor nu poate produce efecte juridice decât după identificarea acestora prin testare sau evaluare de către autoritățile publice, întrucât, în prezent, nu este cunoscută compoziția chimică sau efectele lor, motive pentru care nici nu sunt incluse în tabele-anexă la *Legea nr. 339/2005* sau *Legea nr. 143/2000*.

În acest context, arătăm că plantele nesupuse controlului internațional, care din cauza proprietăților psihoactive prezintă un risc pentru sănătatea publică, se înscriu în secțiunea „*Plante și substanțe aflate sub control național*” din tabelele-anexă la *Legea nr. 339/2005*, la propunerea Ministerului Sănătății, potrivit art. 8 alin. (3) din *Legea nr. 339/2005*. De asemenea, substanțele aflate sub control național se înscriu în mod corespunzător în tabelele-anexă nr. I-IV (art. 1 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 143/2000*), iar după înscrierea lor în tabelele anexă la *Legea nr. 143/2000*, operațiunile efectuate fără drept cu acestea sunt supuse unor sancțiuni penale.

Prin urmare, apreciem că modificările propuse nu sunt de natură să conducă la îmbunătățirea actualului cadru legislativ.

2. Întrucât întocmirea unei liste exhaustive a produselor ce pot fi comercializate este o sarcină extrem de dificilă, prevederile inițiativei legislative se pot transforma într-o barieră în calea libertății comerțului, care va avea efecte nefavorabile asupra comercianților de bună-credință.

În elaborarea propunerii legislative a fost ignorat tocmai aspectul cel mai problematic al fenomenului comercializării noilor substanțe psihoactive, respectiv versatilitatea cu care este schimbată categoria în care se încadrează produsele în discuție.

3. Prin definiția vagă de la **art. 1 alin. (2)**, există riscul unor suprapuneri de competențe și al creării de confuzii (de exemplu: obiectul de reglementare al *Legii nr. 491/2003 privind plantele medicinale și aromatice, precum și produsele stupului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*).

Formularea „*planta, substanța, amestecul sau preparatul cu caracter halucinogen, euforic, sedativ, stupefiant, psihotrop*” nu este suficient de precisă, caracterul halucinogen, euforic, sedativ, stupefiant, psihotrop fiind dificil de dovedit.

De asemenea, referitor la **art. 1 alin. (2)**, apreciem că nu este oportună folosirea termenului de „*etnobotanice*” pentru a încadra/exclude o anumită categorie de produse, deoarece, pe de o parte, această noțiune nu este definită în niciun act normativ în vigoare, iar pe de altă parte, această sintagmă reprezintă o denumire generică similară cu „*droguri ușoare*”, denumire comercială manipulatorie, utilizată cu scopul inducerii unei percepții pozitive asupra lor din partea societății.

Pentru respectarea cerințelor impuse de *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, apreciem că ar fi trebuit eliminată referirea la *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010*, având în vedere faptul că aceasta reprezintă un act normativ de modificare a *Legii nr. 143/2000* și a *Legii nr. 339/2005*, și nu reglementează, de sine stătător, categoria de produse menționate.

4. În ceea ce privește textul propus pentru **art. 1 alin. (3)**, apreciem că definirea activității de „*punere în consum*” nu este suficient de acoperitoare pentru a încadra toată paleta de acțiuni întreprinse de persoanele fizice și juridice pentru a pune în vânzare și a distribui aceste produse.

Totodată, considerăm necesară definirea acestor noțiuni în *Legea nr. 143/2000*, urmând a se include și precizări privind coordonarea directă sau prin interpuși.

5. Cât privește prezumția generală instituită la **art. 4**, cu privire la calitatea de „*victimă*” a persoanei care consumă produse, astfel cum ele sunt definite de propunerea legislativă, menționăm că aceasta vine în contradicție cu dispozițiile **Capitolului VI – Consumatorul final și controlul instituțional**, care are în vedere chiar reglementări cu privire a utilizarea voluntară și în cunoștință de cauză (inclusiv pentru tratarea unor afecțiuni) a acestor produse de către consumatorul final.

6. La **art. 5 alin. (1)** se reglementează o situație incertă, astfel cum poate fi interpretat textul legal prin utilizarea de către inițiatori a expresiei „*lista cu produse considerată a fi completă*”, care nu poate face obiectul vreunui act normativ.

7. Referitor la **art. 11**, prin care este instituită, printre altele, obligația prezentării cazierului judiciar, semnalăm faptul că soluția propusă este lipsită de finalitate, deoarece propunerea legislativă nu cuprinde dispoziții care să sancționeze existența în cazierul judiciar a unor condamnări penale pentru infracțiuni incidente domeniului de referință.

8. De asemenea, considerăm inoportună introducerea, la **art. 14 alin. (2)**, a dispozițiilor referitoare la codul CAEN „4776 – comerț cu

*amănuntul al florilor, plantelor și semințelor, comerț cu amănuntul al animalelor de companie și al hranei pentru acestea, în magazine de specialitate”, având în vedere dinamica activităților cu astfel de produse, precum și faptul că societățile comerciale funcționează sub diferite activități declarate.*

9. Având în vedere că la **art. 20 alin. (6)** și la **art. 21 alin. (5)** este instituită în sarcina instituțiilor abilitate cu colectarea notificărilor obligativitatea ca, în situația apariției unor neconcordanțe, să fie notificate inspectoratele județene de poliție, ar fi fost necesară stabilirea, în mod expres, a sarcinilor ce revin structurilor Ministerului Administrației și Internelor raportat la competențele acestora, astfel cum sunt reglementate prin actele normative de organizare și funcționare.

10. Totodată, semnalăm că inițiatorii ar fi trebuit să stabilească personalul împuternicit să constate și să aplice sancțiunile instituite la **Capitolul VII – Răspunderea juridică**, în caz contrar măsurile propuse rămânând fără finalitate.

În ceea ce privește sistemul sancționator propus, învederăm că politica penală a Guvernului a fost concretizată prin *Legea nr. 286/2009 privind Codul penal* și prin *proiectul Legii pentru punerea în aplicare a Codului penal și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții penale*.

*Noul Cod penal* aduce o scădere a limitelor pedepselor aplicate în cazul săvârșirii majorității infracțiunilor, constituind și din acest punct de vedere o schimbare majoră în politica penală.

11. În unele cazuri, chiar și dispozițiile actuale ale *Legii nr. 143/2000* prevăd sancțiuni mai mici pentru fapte similare celor sancționate prin prezenta propunere legislativă.

Spre exemplu, cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea de droguri de risc pentru consum propriu, fără drept, este pedepsită cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau amendă, conform art. 4 alin. (1) din *Legea nr. 143/2000*, în timp ce, potrivit art. 27 alin. (1) din propunerea legislativă, producerea în vederea consumului propriu a unor produse definite la art. 1 alin. (2) se pedepsește cu închisoarea de la 1 la 5 ani.

De asemenea, ar fi trebuit considerate agravantele infracțiunilor prevăzute la art. 27 și art. 28, prin care sunt sancționate în limită de pedeapsă majorate fapta persoanei care are calitatea de parlamentar, magistrat, înalt funcționar public etc., întrucât faptele ce pot fi săvârșite conform propunerii legislative nu sunt în legătură cu activitățile desfășurate de aceste categorii de persoane.

În ceea ce privește dispozițiile **art. 39 alin. (3)**, arătăm că circumstanțele agravante sunt prevăzute la art. 75 din *Codul penal* și la art. 77 din *Legea nr. 286/2009*. Conform art. 77 lit. f), săvârșirea unei infracțiuni în stare de intoxicație voluntară cu alcool sau cu alte substanțe psihoactive, când a fost provocată în vederea comiterii infracțiunii, constituie circumstanță agravantă, prevederi ce se suprapun în parte cu cele propuse.

### **III. Punctul de vedere al Guvernului**

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,



**Emil BOC**

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului